

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Територіальне управління Державного бюро розслідувань,
розташоване у місті Києві

6-р Лесі Українки, 26, м. Київ, 01133, тел. (044) 339 51 35
поштова адреса для листування: вул. Олени Теліги, 8, м. Київ, 04112
e-mail: info@kv.dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42332040

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

м. Чернігів

«05».08.2023

Старший слідчий П'ятого слідчого відділу (з дислокацією у м. Чернігові) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Києві, майор Державного бюро розслідувань Жайворонко Григорій Борисович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42023270000000036 від 02.06.2023 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1 Кримінального кодексу України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 135, 276, 277, 278 Кримінального процесуального кодексу України,-

ПОВІДОМИВ:

Олійник Тетяні Володимирівні,
30.07.1979 року народження, уродженці
м. Херсон Херсонської області,
зареєстрованій за адресою: Херсонська
область, м. Херсон, вул. Полтавська,
буд. 89, кв. 36, громадянці України, яка
до 22.06.2022 працювала на посаді
інспектора слідчого відділення
Херсонського районного управління
поліції ГУНП в Херсонській області,
раніше не судимій, -

про те, що вона підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно
вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові,
територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній,

економічній та інформаційній безпеці України: переході на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненому в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 Кримінального кодексу України, а також у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 Кримінального кодексу України.

ЗМІСТ ПІДОЗРИ ТА СТИСЛИЙ ВИКЛАД ФАКТИЧНИХ ОБСТАВИН КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, У ВЧИНЕННІ ЯКИХ ПІДОЗРЮЄТЬСЯ ОЛІЙНИК Т.В.:

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України – Конституції України.

Зокрема положення статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократично, соціальною, правовою унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Згідно зі статтею 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України.

Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом. На території України не допускається розташування іноземних військових баз.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно – правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним правовим діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та

резолуціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Порушуючи вказані норми президент російської федерації (далі – російської федерації) Путін В.В., а також інші представники влади російської федерації, діючи всупереч вимогам пп. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці збройних сил російської федерації шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, та здійснили окупацію частини території України та почали контролювати її, чим вчинили дії з метою змін меж території та державного кордону України усупереч порядку, встановленому Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні», який затверджено Верховною Радою України, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб. Указом Президента України № 133/2022 від 14.03.2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб. Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 18 квітня 2022 року № 259/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким внесено часткову зміну до статті 1 Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-IX (зі змінами, внесеними Указом від 14 березня 2022 року № 133/2022, затвердженим Законом України від 15 березня 2022 року № 2119-IX), строк дії воєнного стану в Україні продовжується з 05 години 30 хвилин 25 квітня 2022 року строком на

30 діб. Указом Президента України № 341/2022 від 17 травня 2022 року продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб. Указом Президента України № 573/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 год. 30 хв. 23.08.2022 року строком на 90 діб. Указом Президента України № 757/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 год. 30 хв. 21.11.2022 року строком на 90 діб. Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» № 58/2023 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 19 лютого 2023 року строком на 90 діб. Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» № 254/2023 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 20 травня 2023 року строком на 90 діб.

У частині 2 статті 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» зазначено, що Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Частиною 1 статті 10 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» передбачено, що у період воєнного стану не можуть бути припинені повноваження Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, а також судів, органів прокуратури України, органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, та органів, підрозділи яких здійснюють контррозвідувальну діяльність.

Статтею 19 Конституції України передбачено, що правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Національна поліція України - це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку.

У своїй діяльності поліція керується Конституцією України.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» правоохоронні органи – органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції.

У статті 8 Закону України «Про Національну поліцію» зазначено, що поліція діє виключно на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України. Поліцейському заборонено виконувати злочинні чи явно незаконні розпорядження та накази. Службова, політична, економічна або інша доцільність не можуть бути підставою для порушення поліцейським Конституції та законів України.

Одночасно у частині 4 вказаної статті зазначено, що під час дії воєнного стану поліція діє згідно із призначенням та специфікою діяльності з урахуванням тих обмежень прав і свобод громадян, а також прав і законних інтересів юридичних осіб, що визначаються відповідно до Конституції України та Закону України «Про правовий режим воєнного стану».

Відповідно до частини 1 статті 18 зазначеного Закону, поліцейський зобов'язаний неухильно дотримуватися положень Конституції України, законів України та інших нормативно-правових актів, що регламентують діяльність поліції, та Присяги поліцейського.

Згідно з ч. 2 ст. 24 Закону України «Про Національну поліцію» у разі виникнення загрози державному суверенітету України та її територіальній цілісності, а також у ході відсічі збройної агресії проти України органи та підрозділи, що входять до системи поліції, відповідно до законодавства України беруть участь у виконанні завдань територіальної оборони, забезпеченні та здійсненні заходів правового режиму воєнного стану у разі його оголошення на всій території України або в окремій місцевості.

Установлено, що згідно з наказом Головного управління Національної поліції в Херсонській області від 25.01.2021 № 25 о/с Олійник Тетяна Володимирівна, маючи спеціальне звання «майор поліції», працювала на посаді інспектора слідчого відділення Херсонського районного управління поліції Головного управління Національної поліції в Херсонській області.

Олійник Т.В., вступаючи до лав Національної поліції України, присягнула вірно служити Українському народу, дотримуватися норм Конституції та законів України, втілювати їх у життя, поважати та охороняти права і свободи людини, честь держави, з гідністю нести високе звання поліцейського та сумлінно виконувати свої службові обов'язки.

Однак, Олійник Т.В., будучи працівником правоохоронного органу України – поліцейським Національної поліції України, обіймаючи посаду інспектора слідчого відділення Херсонського районного управління поліції Головного управління Національної поліції в Херсонській області, порушуючи вимоги ст. ст. 17, 19, 65 Конституції України, ст. ст. 8, 18, 24 Закону України «Про Національну поліцію», порушуючи присягу працівника поліції, діючи умисно та протиправно на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів військової агресії російської федерації проти України, з

власної ініціативи, добровільно перейшла на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану та добровільно зайняла посаду у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території України за наступних обставин.

Так, з 24.02.2022 збройними силами та іншими військовими формуваннями російської федерації здійснено повномасштабне військове вторгнення на територію суверенної держави Україна.

Починаючи з березня 2022 року, точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено, збройні сили російської федерації, здійснюючи військове вторгнення, зайняли та здійснювали контроль частини території України, а саме тимчасово окупували територію Херсонської області, у тому числі захопили і взяли під силовий контроль будівлі та споруди на території м. Херсон та інших населених пунктів Херсонської області, що забезпечували діяльність органів державної влади, зокрема ГУНП в Херсонській області та його територіальні підрозділи задля припинення їх законної діяльності згідно законодавства України та створення на їх базі і забезпечення функціонування органів окупаційної влади, у тому числі незаконного правоохоронного органу з поліцейськими функціями.

Так, у невстановлені досудовим розслідуванням день та час, однак не пізніше травня 2022 року, невстановленими представниками держави агресора – російської федерації, з метою утворення вертикалі незаконних органів управління та їх функціонування на тимчасово окупованій збройними силами російської федерації території Херсонської області серед іншого було створено незаконний правоохоронний орган під назвою «Главное управление Министерства внутренних дел Херсонской области» та розпочато набір кадрів до вказаного органу.

Після цього, у невстановлені в ході досудового розслідування день та час, однак не пізніше 17.05.2022, у громадянки України Олійник Т.В., яка була працівником правоохоронного органу України – інспектором слідчого відділення Херсонського районного управління поліції Головного управління Національної поліції в Херсонській області, та на той час перебувала безпосередньо на території м. Херсон Херсонської області, точне місце знаходження досудовим розслідуванням не встановлене, виник злочинний умисел на проведення підривної діяльності проти України, завдання шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, здійснення державної зради шляхом переходу на бік ворога в умовах воєнного стану, вступу на службу та добровільне зайняття посади в незаконному правоохоронному органі.

У подальшому, Олійник Т.В., перебуваючи в м. Херсон Херсонської області, точне місце знаходження досудовим розслідуванням не встановлене, у невстановлені в ході досудового розслідування день та час, однак не пізніше 17.05.2022, реалізуючи свій вищевказаний злочинний умисел, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні

наслідки і бажаючи їх настання, усвідомлюючи факт військової агресії російської федерації проти України, діючи умисно та протиправно, не маючи на те відповідних встановлених законодавством повноважень, у супереччя наказу начальника ГУНП в Херсонській області від 24.02.2022 № 87 щодо необхідності здійснення евакуації (передислокації) апарату ГУНП в Херсонській області та його територіальних підрозділів поліції у визначені безпечні місця, не здійснила виїзд з м. Херсон Херсонської області на підконтрольну Україні територію, а натомість з власної ініціативи, добровільно з метою надання допомоги незаконно створеній окупаційній владі російської федерації, перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Херсон Херсонської області, реалізуючи свій умисел щодо вступу на службу в незаконний правоохоронний орган, добровільно звернулася до так званого «Главного управления Министерства внутренних дел Херсонской области» із заявою про прийняття її на службу у вказаний незаконний правоохоронний орган.

Після цього, у невстановлені в ході досудового розслідування день та час, однак не пізніше 17.05.2022, на підставі документу під назвою «Приказ Главного управления МВД Херсонской области от 17.05.2022 № 1-лс» громадянку України Олійник Т.В., яка була працівником правоохоронного органу України, за її власним бажанням призначено на посаду у незаконному правоохоронному органі під назвою «Главное управление МВД Херсонской области», створеному на тимчасово окупованій території Херсонської області, а саме на посаду «временно исполняющего обязанности заместителя начальника следственного управления – начальника контрольно-методического отдела следственного управления Главного управления МВД Херсонской области», а у подальшому на підставі документу під назвою «Приказ Главного управления МВД Херсонской области от 01.07.2022 № 16-лс», Олійник Т.В. за її власним бажанням призначено на іншу посаду у зазначеному незаконному правоохоронному органі, а саме на посаду «временно исполняющего обязанности заместителя начальника следственного отдела Суворовского городского управления полиции Главного управления МВД Херсонской области». У подальшому, у невстановлені в ході досудового розслідування день та час, однак не пізніше 05.09.2022, Олійник Т.В. була призначена на постійну посаду у вказаному незаконному правоохоронному органі, а саме на посаду «заместителя начальника следственного отдела Суворовского городского управления полиции Главного управления МВД Херсонской области».

Добровільно обіймаючи вищевказані посади в незаконному правоохоронному органі під назвою «Главное управление Министерства внутренних дел Херсонской области», створеному на тимчасово окупованій території Херсонської області, Олійник Т.В. протиправно виконувала поліцейські функції, направлені на захист окупаційної влади російської федерації та незаконні завдання, поставлені представниками силових структур російської федерації.

Таким чином, своїми умисними протиправними діями громадянка України Олійник Тетяна Володимирівна протягом травня – вересня 2022 року, будучи працівником правоохоронного органу України – поліцейським Національної поліції України, обіймаючи посаду інспектора слідчого відділення Херсонського районного управління поліції Головного управління Національної поліції в Херсонській області, порушуючи вимоги ст. ст. 17, 19, 65 Конституції України, якими передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, суверенітету, незалежності й територіальної цілісності України та зобов'язання діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України, ст. ст. 8, 18, 24 Закону України «Про Національну поліцію», не дотримуючись присяги поліцейського, з особистих мотивів, у порушення вищевказаних вимог нормативно-правових актів, діючи умисно та протиправно на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, тобто діючи умисно з власної ініціативи, добровільно перейшла на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану та вступила на службу у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території Херсонської області під назвою «Главное управление МВД Херсонской области», добровільно обійнявши посаду «временно исполняющего обязанности заместителя начальника следственного управления – начальника контрольно-методического отдела следственного управления Главного управления МВД Херсонской области», а в подальшому «временно исполняющего обязанности заместителя начальника следственного отдела Суворовского городского управления полиции Главного управления МВД Херсонской области» та «заместителя начальника следственного отдела Суворовского городского управления полиции Главного управления МВД Херсонской области», чим створила умови для функціонування зазначеного незаконного правоохоронного органу, тим самим забезпечила становлення і зміцнення окупаційної влади російської федерації на тимчасово окупованій території України.

ПРАВОВА КВАЛІФІКАЦІЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, У ВЧИНЕННІ ЯКИХ ПІДОЗРЮЄТЬСЯ ОЛІЙНИК Т.В.:

Олійник Тетяна Володимирівна підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: переході на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненому в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, а також у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово

окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

За сукупністю скоєного протиправні дії Олійник Т.В. органом досудового розслідування кваліфіковані за ч. 2 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1 КК України.

**Старший слідчий
П'ятого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Чернігові)
Територіального правління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Києві**

Григорій ЖАЙВОРОНКО

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор відділу процесуального керівництва
у кримінальних провадженнях слідчих
територіального управління
Державного бюро розслідувань
Чернігівської обласної прокуратури**

Володимир ШМАРОВОЗ

Права підозрюваного:

Відповідно до ч. 3 ст. 42 Кримінального процесуального кодексу України підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Окрім того, на всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право, у передбачених КПК України випадках, укласти угоду про примирення з потерпілим, або укласти угоду про визнання винуватості з прокурором.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру, пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

«___» _____ 2023 року

Письмове повідомлення про підозру здійснив:

Старший слідчий

П'ятого слідчого відділу

(з дислокацією у м. Чернігові)

Територіального правління

**Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Києві**

Григорій ЖАЙВОРОНКО